

VERJE MEG AZ ISTEN!

Verje meg az Isten,
Veretlen ne hagyja,
Ki magyar létére
Magát megtagadja.
Szabadságunk fáját
Fosztja, – fosztogatja,
Leveleit, virágait
A viharoknak adja.

Verje meg az Isten,
Nem egyszer, de százszor,
Ki magyar létére
Idegenhez pártol.
Ósi jussát önként
Idegennek dobja,
Kincseinket egy más fajnak
Kincstárába hordja.

Verje meg az Isten
Minden kis dolgába;
Ki magyar létére
Egy más faj szolgája,
Mást érez és mást mond
Talpnyaló nyelvével,
Háromszínű lobogónkat
Ronggyá tépi széjjel.

Verje meg az Isten
Ki a magyart bántja,
Ki magyar létére
Száz örvénybe rántja.
Verje meg, verje meg
Minden haragjával!
Júdászereü két kezének
Tüzes ostorával!